

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

říjen 2023 / ročník XXXIII

Návštěva kardinála
SARAHA

ROZHOVOR
s Janem Kotousem

PALLADIUM
země české

Pastorační středisko vás srdečně zve na

DUCHOVNÍ POVZBUZENÍ s Hnutím Fokoláre

*"Aby všichni byli jedno" (Jan, 17,21)
aneb naše společná cesta s Ježíšem*

SOBOTA, 4. 11. 2023
Biskupství českobudějovické
9.00 - 17.00

Den s námi stráví

P. FRANTIŠEK SLAVÍČEK

kněz fokolarín, bývalý misionář v Kamerunu

9.00 Mše sv. v katedrále

10.00 Dopolodní program na biskupství

13.00 Přestávka (oběd z vlastních zásob)

14.00 Odpolední program na biskupství

Program pro děti zajištěn! | Příspěvek 180Kč/dospělou osobu

Přihlašování na tinyurl.com/Setkani04112023

Bližší informace: Petr Čížek, 1pcizek@gmail.com

Obsah

Editorial	3
Kardinál Robert Sarah v českobudějovické diecézi	4
Před 20 lety zemřel biskup Antonín Liška	6
Osobní vzpomínka na Otce biskupa Mons. ThDr. Antonína Lišku CSsR	7
Škola křesťanského života a evangelizace se vrací na Hosín	7
„Staré–li poznáš, pro nové sílíš“	8
Diecézní biskup požehnal ležák v Budějovickém Budvaru	11
Personalie	11
Slovo života pro děti	12
PALLADIUM ZEMĚ ČESKÉ a zlomové roky našich dějin: 1938 a 1968 pracovníka	14
Rok modlitby 2024 nás připraví na jubilejní rok 202	16
Štěpánka Talířová získala medaili sv. Víta	17
Duch Svatý vanul na Božím dni	18
VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...	19
Lomnice nad Lužnicí: Festival U Zlaté stoky	19
Rožmitál na Šumavě: Vysvěcení opraveného kostela	20
Biskup Vlastimil Kročil požehnal nové kaple U Hvízdala	21
Další úspěch v oboru Filosofie pro Teologickou fakultu JU	22
Na TF JU nastupuje 341 nových studentů	23
TF JU slaví 220 let vyšších studií teologie a filosofie v Českých Budějovicích	23
KESTŘANY: žehnání obnoveného kříže	24
Shledání	24

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: MPRINT s.r.o., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů
a nezodpovídá za obsah inzerce.**

Uzávěrka příštího čísla je 10. 10. 2023

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Kardinál Robert Sarah při bohoslužbě v Římově 16. září 2023. Více v článku na straně 4. Foto: Lucie Horníková / Člověk a víra

Foto: archiv Domova pro seniory Hvízdal

Nová kaplička Panny Marie Klasové Budějovické v areálu Domova pro seniory Hvízdal na sídlišti Vltava v Českých Budějovicích. Více v článku na straně 21.

Editorial

Vážení a milí čtenáři,

ve chvíli, kdy se vám do rukou dostává toto nové číslo našeho diecézního časopisu Setkání si všichni jistě uvědomujeme, že léto již skončilo a přichází podzim. Po slunečném září nastal říjen. Horko, které jsme letos zažívali obzvláště intenzivně, již pominulo a příroda se pomalu připravuje ke svému spánku a všechno se jakoby chystá k určitému zklidnění po tom hektickém a namáhavém létu. I v duchovní oblasti prožíváme něco podobného. Období letních poutí a různých místních slavností máme již za sebou a nyní také zakoušíme takový určitý tajemný klid. Ovšem tento „klid“ nemá za cíl nás nějak utlumit, ale naopak nám dodává novou sílu k tomu, abychom i nadále byli schopni registrovat, že na své životní

cestě, která je plná různých úskalí a nebezpečí nejsme sami, že je zde Bůh, náš milující Otec, který nad námi bdí a že je zde církev. A církev, která nás moudře vede a chrání, nám během liturgického roku nabízí dva výjimečné měsíce, které nazýváme mariánské. Je to květen, květinami rozkvetlý měsíc, se kterými v ruce přicházíme pozdravit Pannu Marii. Ale mariánským měsícem je také říjen, ve kterém se opět utíkáme k Matce Boží, ale nyní s růžencem v ruce. Rád bych právě v tomto měsíci říjnu připomněl tuto krásnou modlitbu, ve které rozjímáme dalo by se říci v krátkosti ty nejdůležitější události z evangelia. Jako by to byla taková malá Bible. Zkusme si v říjnu udělat čas na tuto krásnou modlitbu. Když si ji zamilujeme, najednou zjistíme, jak nás tato modlitba naplňuje vnitřním pokojem a radostí z víry. Uvědomme si, že svatý růženec je mocná zbraň proti zlu a velikou posilou ve víře, pokud se tuto modlitbu skutečně zbožně modlíme. Růženec se denně modlil i náš pan biskup Antonín Liška, na kterého s úctou vzpomínáme. Letos 15. října je to již 20 let, kdy byl z tohoto světa povolán ke svému Mistru a Pánu. Vzpomeňme na něj právě v modlitbě svatého růžence, kterou se on tak rád modlil. A letos právě na den jeho úmrtí 15. října slavíme v Kájově hlavní mariánskou pout, na kterou vás jako duchovní správce tohoto mariánského poutního místa všechny srdečně zvu.

P. Mgr. Václav Pícha, J.C.D., prelát českokrumlovský

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Kardinál Robert Sarah v českobudějovické diecézi

Letošní římovská podzimní pouť u příležitosti svátku Povýšení svatého Kříže byla obzvláště významná. Konala se v nádherném prostředí nově rekonstruovaného chrámu a ambitů římovského poutního areálu a jejím hlavním hostem byl kardinál Robert Sarah, pocházející z Guineje, který byl v letech 2014–2021 prefektem Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Otec kardinál poctil jižní Čechy svou přítomností od 14. 9. do 17. 9. 2023.

Foto: Lucie Horníková / Člověk a víra

J. Em. Robert kardinál Sarah, emeritní prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti.

Ve čtvrtek předsedal modlitbám večerních chval s cisterciáckými mnichy ve Vyšším Brodě, v pátek ráno v klášteře sloužil mši svatou a odpoledne se setkal s kněžími a řeholníky při přednášce na téma „Eucharistie a kněžství“. Ve své promluvě zdůraznil význam kněžské askeze tváří v tvář svátostné přítomnosti Ježíše Krista v Eucharistii.

V sobotu dopoledne kardinál představil v kostele Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích svou knihu „*Katechismus duchovního života*“ (nakladatelství Hesperion). Odpoledne předsedal v Římově pontifikální mši svaté a posvětil ve zdejším chrámu korouhve sv. Václava a sv. Ludmily. Mši svatou doprovodilo polyfonním a chorálním zpěvem Literátské bratrstvo z Netolic pod vedením MgA. Jiřího Churáčka.

Na začátku své homilie kardinál Sarah řekl: „*Náš život má smysl jen tehdy, když ho prožíváme na kolenou před Bohem, v blízkém a hlubokém vztahu k Němu*“. Hovořil také i o tom, že každý člověk se má snažit hledat ve svém životě Boha a pokračoval: „*Kdo došel k poznání Ježíšovy tváře, zažil nevýslovnou radost a touží jen po tom, aby mohl tuto radost z Jeho přítomnosti i rozdávat. Jedině Ježíš dokáže dát smysl a naplnění života každému člověku, který se mu odevzdá.*“

Dále pokračoval kardinál těmito slovy: „*Bez Boha je člověk často opuštěný, smutný, zoufalý a věčně nenaplněný tím, co mu každodenní život přináší*“. „*Jestliže chceme být opravdu šťastní, musíme navrátit Boha do středu svého každodenního života, znovu Ho postavit na první místo v každém svém konání, v každé své myšlence*“.

a v každém okamžiku usilovat o Jeho království. Pokud tak učiníme, dostáváme se ale mnohdy do protikladu ke světu, který dává často přednost penězům, politické a vojenské moci či světským požitkům. Když se rozhodneme pro Boha, jsme často odmítáni a znevažováni, ale zároveň milováni a upřednostňováni Pánem, který nám dává možnost zakusit zkušenost převyšující všechny radosti světa a který bude ve všech obtížných a bolestných životních situacích s námi.“

V neděli předsedal kardinál Robert Sarah v ambitech římovského areálu pontifikální mši svaté ze svátku Povýšení svatého Kříže, kterou zpěvem gregoriánského chorálu doprovodila Gregoriánská schola sv. Anny (z Černice) a Svatomichalská gregoriánská schola (z Brna).

„Je správné oslavovat a povyšovat kříž, protože je to mocná zbraň, která od nás vzdaluje všechno zlo a zahání na útěk nepřátele naší spásy. Prosme Pána, abychom si skutečně zamilovali kříž, protože láska ke kříži je nástrojem spásy a přináší naší duši bohaté plody. Naše bolest spojená s bolestí Pána Ježíše přestává být zlem, které vzbuzuje úzkost a drtí nás, ale stává se nástrojem sjednocení s Bohem. Mnozí z nás utíkají z Ježíšova kříže, ale právě na kříži zjevuje Pán Ježíš něžnost Boha Otce a Boží tvář. Kříž je místem definitivního zjevení Boží lásky a je také místem odpuštění a smíření,“ zdůraznil ve své homilii kardinál Sarah.

Své kázání kardinál zakončil slovy: *„Kříž odhaluje neuvěřitelnou touhu Boha sdílet s člověkem svůj život, znovu ho odít do svatosti, naplnit ho svou láskou, odpuštěním a svou otcovskou něžností. Kéž nás svátek Povýšení svatého kříže učí milovat a odpouštět. Kéž můžeme díky rozjímání o Ukřižovaném říci spolu s římským setníkem: „Ten člověk byl opravdu Syn Boží (Mk 15,39)“!* Kardinál Robert Sarah zapůsobil na všechny přítomné, kteří během obou mší svatých zaplnili římovské ambity, především svou srdečností a svým prostým vystupováním. Při loučení s farností nás ujistil, že mu bude Panna Maria Římovská, jejíž obraz dostal darem, vždy připomínat Řím a že bude na toto jihočeské poutní místo vzpomínat v modlitbě.

Stanislava Vitoňová
(redakčně upravil Petr Samec)

Kardinál Sarah představuje svou knihu „Katechismus duchovního života“.

Kardinál Sarah posvětil v římském chrámu korouhve sv. Václava a sv. Ludmily.

Foto: Lucie Horníková / Člověk a víra

Věřící zcela zaplnili římovské ambity.

Před 20 lety zemřel biskup Antonín Liška

Dne 15. října 2003 odešel na věčnost Mons. ThDr. Antonín Liška, CSsR, 11. biskup českobudějovický.

Jeho spiritualita se vyznačovala především hlubokou mariánskou úctou, ve které byl vychován již v dětství. Úcta k Matce Boží pomáhala Antonínu Liškově překonávat všechny obtíže, jako bylo zrušení klášterů, internace nebo tři a půl roku práce v Pomocných technických praporech. Ve své službě vždy naplňoval své biskupské heslo „*Evangelizare pauperibus*“ („Hlásat evangelium chudým“).

Antonín Liška se narodil 17. září 1924 v Bohumilicích. Studoval na redemptoristickém gymnáziu a brzy vstoupil i do kongregace redemptoristů. Sliby složil 15. srpna 1944 a poté studoval na učitelském ústavu v Obořišti. Spolu s ostatními řeholníky byl od dubna 1950 internován v Králíkách a na podzim téhož roku byl nasazen do pracovních jednotek Pomocných technických praporů. V Praze byl 22. září 1951 pražským pomocným biskupem Kajetánem Matouškem tajně vysvěcen na kněze. Po návratu z vojenské služby působil v různých civilních zaměstnáních ve svém rodišti a jeho okolí.

V duchovní správě mohl působit až od 15. května 1971, kdy se stal administrátorem v Poříčí nad Sázavou (pražská arcidiecéze). Na bohoslovecké fakultě v Litoměřicích získal doktorát teologie. Podílel se na ekumenickém překladu Písma svatého a stal se oficiálním interdiecézním církevním soudem. Dne 1. června 1987 byl jmenován kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta. Dne 19. května 1988 byl ustanoven titulárním biskupem z Vergi a pomocným biskupem pražským.

Biskupské svěcení přijal z rukou kardinála Františka Tomáška 11. června 1988. Biskupem českobudějovickým byl jmenován papežem Janem Pavlem II. 28. srpna 1991 a úřadu se ujal 9. listopadu téhož roku. V roce 2000 obnovil činnost katedrální kapituly u sv. Mikuláše. Zemřel po krátké nemoci 15. října 2003 v Českých Budějovicích. Pohřben byl 23. října 2003 na hřbitově sv. Otýlie mezi své řádové spolubratry. Na jeho poslední cestě jej doprovázely zástupy věřících.

Osobnosti Antonína Lišky věnoval obsáhlou diplomovou práci na Katolické teologické fakultě P. Jozef Gumenický. Práce je volně dostupná na internetu.

– red –

Osobní vzpomínka na Otce biskupa Mons. ThDr. Antonína Lišku CSsR

Mons. ThDr. Antonína Lišku jsem poznal jako mladého kněze redemptoristu prostřednictvím P. Dr. Jana Jaroše CSsR v Jarošově malém domku, který stál na začátku Nemanic. Podobně jako já i Antonín Liška navštěvoval Dr. Jaroše jako předního kanonistu, který se rád se zájemci o své hluboké znalosti církevního práva podělil. Později jsem se doslechl, že se Antonín Liška stal duchovním správcem farnosti Poříčí nad Sázavou.

Znovu jsem se potkal s Antonínem Liškou již ve funkci generálního vikáře a pomocného biskupa Arcidiecéze pražské v roce 1990 při řešení nejrůznějších majetkoprávních otázek souvisejících s pražským Vyšehradem. Při jednání na arcibiskupství mi najednou pan generální vikář povídá „*ale my se přeci známe*“. A s úsměvem připomněl naše setkání v Nemanicích, na které jsem úplně zapomněl.

Posléze se Otec biskup Liška stal sídelním českobudějovickým biskupem, kde vystřídal Miloslava Vlka, který byl jmenován pražským arcibiskupem. V paměti mi utkvěla úsměvná událost, jak

jmenoval čtyři nové kanovníky českobudějovické katedrální kapituly a kapitolu tak vlastně obnovil. Potkali jsme se tehdy po skončení obřadu před katedrálou a on najednou povídá: „*Kdybych věděl, jak to pěkně vypadá, byl bych to udělal už dávno*“.

Ještě jedna vzpomínka mi utkvěla v paměti. Měl jsem možnost v roce 1990 cestovat prvním letem Alitalia do Říma. Už jsem seděl v letadle a najednou z okénka vidím, jak přijelo osobní auto a z něho vystupuje Matka Tereza a s ní pan biskup Liška, který jí doprovázel ke schůdkům do letadla, kde se s ní také loučil.

Je hodně na co vzpomínat. Když chodím na českobudějovický hřbitov U Otýlie, kde máme rodinný hrob, vždy se zastavím u hrobů kněží z Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele. Zde spolu se svým učitelem P. Dr. Janem Jarošem očekává vzkříšení i jeho oddaný žák, 11. českobudějovický biskup Antonín Liška.

JUDr. Jan Kotous

Škola křesťanského života a evangelizace se vrací na Hosín

Před 6 lety byla založena českobudějovická větev Školy křesťanského života a evangelizace, Marie z Nazareta, Matky Církve a přijala sídlo na Hosíně. Tam byla třikrát ročně pořádána formační duchovní obnova v charismatickém duchu.

Vedení českobudějovické větve Školy bylo nedávno převzato Jiřím Bártou. Na tomto místě bychom rádi poděkovali dosavadní vedoucí Mgr. Marie Němcové za její neutuchající nadšení pro Školu a úsilí účastníky stále posouvat dál. Duchovní vedení školy zůstává u otce Tomase van Zavrela.

Pro ty, kdo ještě nevědí: Škola je víceletým formačním hnutím. Jeho cílem je uvést účastníky do plnosti pochopení křesťanského života, a tím je připravit, aby se mohli stát obnovující silou v Církvi, farnosti, nebo i v různých světských sdruženích, hnutích, event. společenstvích. Cílem není pouze předávání víry, ale především uvedení účastníků do živého vztahu s Bohem. Za tím účelem Škola každý rok pořádá 4 setkání: 3x víkendové setkání (obvykle podzim, zima a jaro) a 1x desetidenní setkání v létě. Počáteční roky formace vedou účastníky ke zralé víře, další roky formace jim mají pomoci v nalezení svého

místa v Církvi a v aktivní službě. Poslední rok je věnován prohloubení duchovního života.

V období covidu se Škola nemohla konat a poté se kvůli opravám a rekonstrukcím ve farním areálu na Hosíně přesunula na Ktiš, kde našla krásné útočiště. Od ledna 2024 se českobudějovická Škola opět vrátí domů. Jsou vypsané 3 termíny duchovních obnov: 5.–7. 1. 2024, 15.–17. 3. 2024 a 17.–19. 5. 2024. Každý víkend má stejnou strukturu, ale jiné téma. Je možné se účastnit jen jednoho víkendu, ale když zažijete krásné společenství, hloubku společné modlitby a bohatství přednášek...

Přihlásit se je možné prostřednictvím formuláře na webu Pas-toračního střediska **Prolidi.online** v akcích. Těšíme se na Vás.

Iva Hojková

„Staré-li poznáš, pro nové sílíš“

Rozhovor při příležitosti 75. narozenin JUDr. Jana Kotouse

Vážený pane doktore, prakticky po celý svůj produktivní život se nejrůznějšími způsoby snažíte pomáhat římsko-katolické církvi a zapojujete se do její činnosti. Za službu pro církev Vás papež František v roce 2018, u příležitosti Vašich 70. narozenin, vyznamenal komandérským křížem Rytířského řádu sv. Řehoře Velikého. Jste tedy nositelem jednoho z nejvyšších papežských ocenění. Kromě toho jste v minulosti získal další ocenění, např. důstojnický kříž záslužného řádu „Pro Merito Melitensi“ za svou práci pro suverénní řád Maltézských rytířů nebo stříbrnou Medaili sv. Vojtěcha či zlatou Medaili sv. Auraciána. Ta ocenění určitě nebyla zadarmo, ale za splnění mnoha úkolů. Který z nich považujete za nejdůležitější?

To se jen velmi těžko hodnotí. Asi úkolem nejtěžším, a přitom pro mne nejkrásnějším, bylo na začátku 90. let minulého století vyjednat navrácení nemovitostí na Vyšehradě Vyšehradské kapitule a zajistit obnovení její činnosti. Byl to obtížný úkol, bez jakéhokoli restitučního řízení. Přesto se to díky Bohu podařilo. Od roku 1991 nepřetržitě až do konce roku 2011, tedy do svého odchodu do důchodu, jsem potom působil jako ředitel její kanceláře a zajišťoval vedle ekonomické, právní a správní agendy rovněž její kulturně historickou náplň.

Vedle toho jste ovšem působil i jako pedagog na právnické fakultě Univerzity Karlovy. Externě zde přednášíte dosud.

Ano, to je trochu jiná historie. Na Vyšehrad jsem přešel ze státní správy, působil jsem před tím dva roky na ministerstvu kultury, a ještě před tím na ministerstvu práce a sociálních věcí, kde jsem se věnoval sociálně právní legislativě. Někdy v polovině 80. let přišel jeden z mých učitelů na právnické fakultě doc. Karel Pinc s myšlenkou založit na fakultě ústav, který by se věnoval právním otázkám sociální politiky. Tady je třeba říci, že

Foto: archiv Jana Kotouse

JUDr. Jan Kotous.

sociální politika byla z pohledu tehdejší ideologie uměle potlačována a její význam byl bagatelizován. V období „perestrojky“ se však o sociální politice, sociálním právu, opět začalo hovořit a odtud byl už jen krok k tomu, abych jako člověk, který se o problematiku zajímá z pohledu legislativně právního, začal s doc. Pincem spolupracovat. Ústav byl založen a po roce 1989 dosáhl nebývalého rozvoje. Bohužel za tři roky jeho zakladatel těžce onemocněl a tehdejší děkan fakulty, významný právní historik prof. Valentin Urfus, mne vyzval, abych převzal některé přednášky. Po odchodu doc. Pince na věčnost v roce 1994 mi přednášky zůstaly, stal jsem se garantem předmětu Úvod do sociální politiky, ve kterém přednáším do současnosti. A v rámci tohoto předmětu mám samostatnou přednášku Církve a sociální politika.

S papežem Františkem v Římě 2018;
Foto: archiv Jana Kotouse

Na Vyšehradě s kardinálem Miloslavem Vlkem;
Foto: archiv Jana Kotouse

Jste občas uváděn jako právník a historik. Můžete k tomu něco dodat?

Jako každý mladý člověk jsem se mnohokrát rozhodoval, čím vlastně budu, kam se po ukončení středoškolského vzdělání nasměřuji. Měl jsem vždy rád historii, zejména nejstarší dějiny, prehistorii, archeologii. Bohužel v roce 1966 nebyl na filosofické fakultě takový směr studia otevřen, a tak jsem to zkusil na právech. Hned v 1. ročníku jsem však potkal několik zajímavých učitelů – právních historiků. A už to bylo. Ovšem vztah k archeologii, obecné historii mi zůstal. Časem se vytvořila řada přátelství, z nichž díky Bohu některá trvají dosud. Jeden příklad za všechny. Přijímací pohovory na právnickou fakultu jsem absolvoval 19. června 1966, už je to pěkná řádka let. Členem komise byl tehdy mladý docent československých právních dějin Karel Malý. Můj pozdější učitel. Pan profesor Malý se v 90. letech stal po dvě období rektorem Univerzity Karlovy. Dnes je mu přes devadesát, stále je duševně velmi svěží, pořád se pracovně a přátelsky stýkáme. Je to nádhera, velký dar, být stále s někým, kdo Vás provází a s kým v oboru spolupracujete od studentských let.

Rád bych Vám položil další otázku. A to, jak jste se dostal k víře?

Jednoduchá odpověď. Rodina. Užší i širší. Rodiče a prarodiče byli věřící lidé, pravidelní návštěvníci kostela. Dodneška, když přijdu do katedrály, vždy se podívám na místo v lavicích, kde sedávala moje maminka. Ty staré lavice už v katedrále nejsou, ale dá se to snadno odhadnout. Jinak naším rodinným kostelem, dá-li se to tak nazvat, je kostel Božského Srdce Páně na Rudolfové tř. Velký vliv na mně samozřejmě měli někteří duchovní. S láskou do dnešních dnů na některé vzpomínám. Tak v době dětství to byl P. Karel Morziniec, duchovní správce v Poleni a Dolanech u Klatov, kde jsem chodil do 1. a 2. třídy a kde jsem také byl u prvního svatého přijímání. To byl vzácný člověk a kněz. V Budějovicích potom už v době dospělosti to byl především Otec biskup Josef Hlouch. Ten měl na mne asi vliv největší a osobně jsme si byli velmi blízcí. Dále jeho generální vikář ThDr. Augustin Malý nebo nezapomenutelný redemptorista, vynikající kanonista

V Rakousku u oblíbeného Fuschlsee s labutákem Leem.

P. Dr. Jan Jaroš. Ti mi dali pro můj duchovní život vedle mé rodiny asi nejvíc. Nesmím ovšem zapomenout na P. Stanislava Míku, redemptoristu, se kterým mne náhoda svedla v době mého pobytu v Sydney. Ty všechny „nesu ve svém srdci“ jak by řekl pan biskup Hlouch.

Hodně času trávíte v Praze. V poslední době jste se značně zapojil do přípravy a průběhu oslav 1050. výročí založení pražského biskupství.

Je to velký úkol, který mi byl svěřen panem kardinálem Dukou.

J. E. Mons. Charles Daniel Balvo předal Janu Kotousovi řádovou dekoraci (Apoštolská nunciatura v Praze, 10. prosince 2018); Foto: archiv Jana Kotouse

Předání řádu sv. Řehoře Velikého emeritnímu rektorovi UK Prof. Malému u příležitosti jeho 90. narozenin; Foto: archiv Jana Kotouse

Jan Kotous moderoval zahajovací ceremoniál mezinárodní konference k 1050. výročí založení pražského biskupství (Karolinum, 9. listopadu 2022).

Ještě jako pražský arcibiskup mne jmenoval vedoucím Koor- dinační skupiny Arcibiskupství pražského. Stály před námi dva velké úkoly. Připravit mezinárodní konferenci a vydat tzv. „ju- bilejní knihu“. Mezinárodní konference se uskutečnila ve dnech 9.–11. listopadu 2022. V září letošního roku vyšel sborník pří- spěvků přednesených na konferenci. Zmíněná „jubilejní kniha“ je v rukopise odevzdána do nakladatelství a vyjde na závěr jubilejního roku, tzn. v dubnu příštího roku. Tady je třeba pod- trhnout, že se díky práci skupiny podařilo zajistit spolupráci zástupců všech historických oborů, což se doposud v takové míře nestalo. Na konferenci se vedle Arcibiskupství pražského podílely ústavy Akademie věd, příslušné fakulty UK a další. Mi- mochodem tato spolupráce položila základ pro přípravu dal- ší konference, která by měla proběhnout na podzim příštího roku a jejím tématem je sv. Prokop a jeho doba. Samozřejmě sám bych na takový úkol nestačil a díky Bohu jsem měl a mám řadu výborných spolupracovníků. Rád bych zmínil dva z nich: archeologa a medievalistu prof. PhDr. Petra Sommera DSc. a vynikajícího historika, odborníka na rané české dějiny doc. PhDr. Vratislava Vaníčka PhD.

I přesto, že máte v Praze takové úkoly a stále přednášíte, jste poměrně aktivní v práci pro naši českobudějovickou diecési. Působíte nejenom jako předseda redakční rady našeho časopisu, ale máte např. velký podíl na „znovuob- jevení“ bl. Jindřicha Libraria. Můžete v krátkosti shrnout, jak k tomu došlo?

To je docela jednoduché. Při našich společných pracovních sezeních s panem kardinálem přišla řeč i na působení domi- nikánů u nás v Budějovicích a na jejich prvního převora dnes bl. Jindřicha Libraria. Pan kardinál si vzpomněl, že jako mladý kněz měl možnost se seznámit se strojopisem významné- ho českého historika doc. Kalisty, kde pojednával o historii

českých dominikánů. A zde se právě vyskytoval odkaz na Jindřicha Libraria, který měl být nejenom prvním převorem českobudějovického kláštera po jeho založení, ale do jeho rukou měl zvikovský purkrabí Hirzo předat zakládací listi- nu českobudějovického kláštera nesoucí datum 10. března 1265. A toto datum je tedy vlastně datem založení našeho města. Současně ústní tradice říká, že to byl právě zmíněný P. Jindřich, který vnukl Přemyslu Otakaru II. myšlenku založit klášter a město s tím, že uskuteční-li to, narodí se mu dlouho očekávaný dědic trůnu. A opravdu, v roce 1271 se narodil pozdější král Václav II. Bohužel při jedné z prohlídek přísluš- níky Státní bezpečnosti byl strojopis zabaven, a protože ne- existuje další známá kopie, zmizel v propadlišti dějin. Díky Bohu se uchoval v paměti pana kardinála, stejně jako místo, kde měly být ostatky uloženy.

Co Vám dělá největší radost?

Jako právníkovi a historikovi? Tak to je celkem jednoduché. Když se nějaký projekt, jako byl např. Jindřich Librarius nebo už zmiňovaná konference, podaří. Víte, celý život si opakuji heslo, které mne kdysi naučil jiný z mých velkých učitelů na právnické fakultě profesor Václav Vaněček: „Staré – li poznáš, pro nové sílíš“. V tomto hesle je skryto velké životní moudro a myslím, že platí i pro naše církevní prostředí. Vždyť církev stá- la a stojí na dvou velkých pilířích. Hlásání evangelia a na tradici. Dnes je velmi módní tradici zlehčovat. Ale tím si bohužel ten pilíř tak trochu podkopáváme. Já za svoji osobu vidím jako jed- nu ze stěžejních rolí církve v moderním věku být právě stráž- kyní tradic, nejen obecných, ale zejména národních. A v tom naplňovat odkaz národních světců. A když se něco takového podaří, tak to mi asi dělá největší radost.

Ptal se Petr Samec

Diecézní biskup požehnal ležák v Budějovickém Budvaru

Mons. Vlastimil Kročil, diecézní biskup českobudějovický, požehnal ve středu 6. září 2023 ve varně pivovaru Budějovický Budvar zvláštní várku světlého ležáku.

Foto: archiv Budějovického Budvaru

Učinil tak již po sedmé v rámci tradiční akce pivovaru: výtěžek z prodeje této várky během letošního Adventu bude věnován na charitativní účely. Pro dobročinné účely se touto cestou v minulosti podařilo vybrat již více než 1 mil. korun.

„Tento projekt nám umožňuje již sedmým rokem propojit to, co máme rádi, vaření piva, s dobrým úmyslem. A to k Vánocům, kdy charitativní ležák prodáváme, rozhodně patří,“ řekl Petr Dvořák, ředitel Budějovického Budvaru.

„Velice nás těší, že i letos společně vaříme várku originálního budvarského ležáku s cílem doručit pomoc tam, kde ji potřebují. O jejím letošním nasměrování rozhodnou hlasováním ti, kteří se na ní aktivně podíleli nejen při výrobě a balení, ale i při zakoupení a ochutnání našeho charitativního ležáku,“ dodal Adam Brož, sládek Budějovického Budvaru.

„Věřím, že společné setkání u speciální várky budějovického ležáku přinese požehnání všem těm, kteří se na vaření ležáku podílejí, všem, kteří budou tento nápoj pít a také těm, kteří se ocitli v nouzi a díky výtěžku z prodeje charitativního ležáku mohou obdržet potřebnou pomoc,“ doplnil Mons. Vlastimil Kročil, diecézní biskup českobudějovický.

Charitativní ležák se vaří podle osvědčené receptury Budweiser Budvar Original, který je vlajkovou lodí národního pivovaru od samého počátku. Obřad žehnání probíhá právě v okamžiku, kdy je várka čerstvě dovařena. Poté putuje do ležáckého sklepa, kde týdny zraje. Prodej charitativního ležáku bude probíhat tradičně v období Vánoc v Českých Budějovicích. K dostání bude v lahvovém balení. Budějovický Budvar tím chce podpořit myšlenku, že právě tento ležák patří na vánoční stůl.

Tiskovou zprávu pivovaru Budějovický Budvar, n. p., redakčně upravil Petr Samec

Personalia

A. Ustanovení:

R. D. Mgr. Witold Piotr KOCON je k **31. 8. 2023** odvolán z úřadu okrskového vikáře vikariátu **Písek**, ostatní ustanovení zůstávají v platnosti (č. j.: 2119/2023).

P. Mgr. Petr Maxmilián KOUTSKÝ, CFSsS je od **1. 9. 2023** jmenován do úřadu okrskového vikáře vikariátu **Písek**, ostatní ustanovení zůstávají v platnosti (č. j.: 2120/2023).

P. Mgr. Petr Maxmilián KOUTSKÝ, CFSsS je k **31. 8. 2023** odvolán z úřadu farního vikáře farnosti **Písek** a od **1. 9. 2023** jmenován do funkce výpomocného duchovního farnosti **Písek**, vikariát Písek, ostatní ustanovení zůstávají v platnosti (č. j.: 2121/2023).

B. Životní jubilea:

P. Mgr. Karl ZAISER, OMI, oslavil **21. 9. 2023** své osmdesáté druhé narozeniny.

R. D. Mgr. Jaroslav KARAS, oslavil **25. 9. 2023** své šedesáté narozeniny.

R. D. Mgr. Petr MISAŘ, oslaví **12. 10. 2023** své šedesáté narozeniny.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

C. Výročí kněžského svěcení:

R. D. Mgr. Jan POUL, oslavil **25. 9. 2023** své třicáté výročí kněžského svěcení.

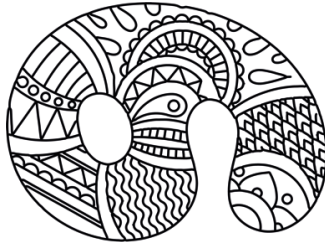
R. D. Mgr. Pavel ŠIMÁK, oslavil **25. 9. 2023** své třicáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

1. 10.	10:00	Velešín: biřmování
4. 10.	16:30	Veselí nad Lužnicí, dům sv. Františka: mše svatá
8. 10.	9:30	Prachovice: biřmování
15. 10.	10:00	Kájov: mše svatá
22. 10.	10:00	Milevsko: biřmování
1. 11.	17:00	katedrála svatého Mikuláše: mše svatá
2. 11.	15:00	kaple sv. Otýlie: mše svatá a pobožnost na hřbitově
5. 11.	11:30	Čachrov: mše svatá s žehnáním varhan
11. 11.	14:00	České Velenice: mše svatá

Změna vyhrazena

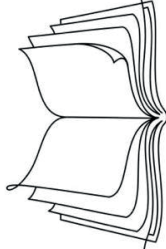

SLOVO ŽIVOTA

«JSI PŘÍTOMNÝ V MÉM SRDCI.»

„Každý den tě budu
velebít a chválit tvé jméno
po všechny věky.“

(Žalm 145 [144], 2)

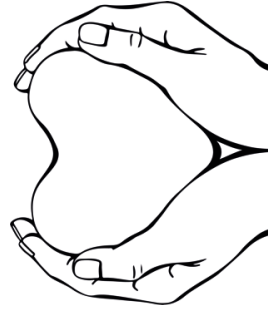
Tento žalm přináší povzbudivé
hlásání naděje :

«BŮH JE STVOŘITEL
NEBE I ZEMĚ, DOPOMÁHÁ
K PRÁVU UTISKOVANÝM,

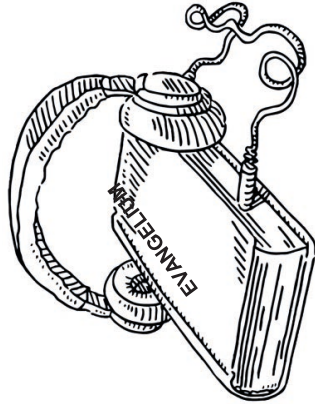

DÁVÁ CHLÉB, KTERÝ
POSILUJE HLADOVÉ
A OSVOBOZUJE VĚZNÉ.
ON OTEVÍRÁ OČI SLEPÝM,
POZVEDÁ TOHO, KDO UPADL,
MILUJE SPRÁVEDLIVÉ,
CHRÁNÍ CIZINCE, UJÍMÁ SE
SIROTKA I VDOVY.»

Jan Pavel II. 2. července 2003

Toto slovo nás vybízí, abychom
pečovali o svůj osobní vztah
s Bohem tím, že bezvýhradně
přijmeme jeho lásku a milosrdenství
a budeme naslouchat jeho hlasu.

Naslouchat jeho slovům
je základem každé
modlitby.

Tato láska je vždycky spojena
s láskou k bližnímu.

**Když 'napodobíme' Boha
Otce v konkrétní lásce ke
každému bratru a sestře,
zvláště k těm
nejposlednějším,
nejosamělejším, budeme
vnímat jeho přítomnost
v našem srdci.**

Chiara Lubichová ji shrnula takto:

«... jádro mé zkušenosti
je v tomto:
Čím více milujeme
člověka, tím více
nacházíme Boha.
Čím více nacházíme
Boha, tím více milujeme
člověka.»

M. Vandeleene, Já, bratr, Bůh
v myšlenkách Ch. Lubichové

Existuje však i jiný způsob,
jak jej najít. V posledních
desetiletích si lidstvo nově
uvědomilo ekologický
problém.

Hnací silou můžeme být my, děti a
mládež, s našimi návrhy na **střídmejší
životní styl**, s úsilím za práva všech
obyvatel planety na čistou vodu, jídlo
a vzduch a hledáním alternativních
zdrojů energie.

Lidé tak mohou nejen obnovit svůj vztah
k přírodě, ale také **chválit Boha**,
protože s úžasem objevují jeho něhu
vůči všemu stvoření.

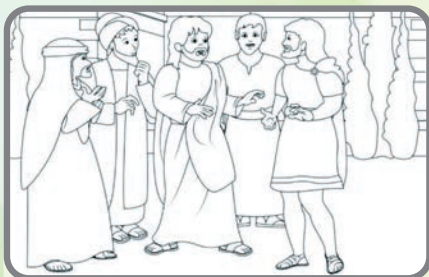
centrogen3.rpu@focolare.org

Upraveno ze Slova života od
Augusta Parody Reyese a týmu

**Dělejme každou věc
dobře a pozorně.**

**„Dávejte tedy,
co je císařovo, císaři,
a co je Boží, Bohu.“ (Mt 22,21)**

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

Ježíš mluví moudře. Jednou k němu přijdou některé osoby, aby mu kladli otázky a přivedli ho do obtíží. Tehdy vládl císař, který se jmenoval Caesar. To on vydával zákony a vyžadoval peníze pro potřeby císařství.

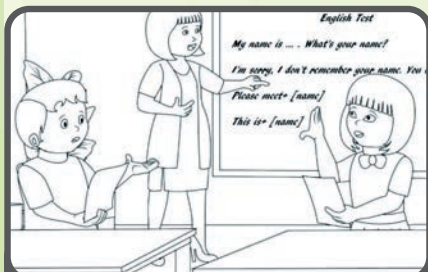
A tak se zeptali Ježíše, jestli je správné platit peníze, které Caesar žádá. Ježíš jim ukázal minci, kterou se platilo a zeptal se:
"Co je na této minci?" A oni odpověděli:
"Obrázek císaře"

A Ježíš pokračuje: “Když je na této minci vyobrazen císař, můžete mu ji dát, ale dejte pozor, abyste dali také Bohu to, co je Boží”.

**Jedna čínská holčička, která se jmenuje May
May nám vypráví: Je mi 6 let a dnes jsme
psali test z angličtiny. Když mi ho paní
učitelka vrátila zkontrolovaný, viděla jsem,
že mi dala nejvíc bodů. Věděla jsem,
že za to od ní získám cenu!**

**Ale potom paní učitelka všem ukázala
správné odpovědi a viděla jsem,
že si nevšimla, že jsem udělala chybu.
Nevěděla jsem, co mám udělat.
Chtěla jsem říct pravdu, ale mrzelo mě,
že bych nezískala cenu.**

Nakonec jsem ale cítila, že to mám říct, a tak mi paní učitelka změnila známku. Když se mě moje maminka zeptala, proč jsem to udělala, odpověděla jsem jí: "Protože chci milovat!". A ona: "Výborně! Tentokrát to bylo opravdu těžké udělat!"

© PAFOM. Obrázky a text připravilo Centrum aen 4. Gen 4 jsou malé děti z Hnutí fokoláre založeného Chiarou Lubichovou.

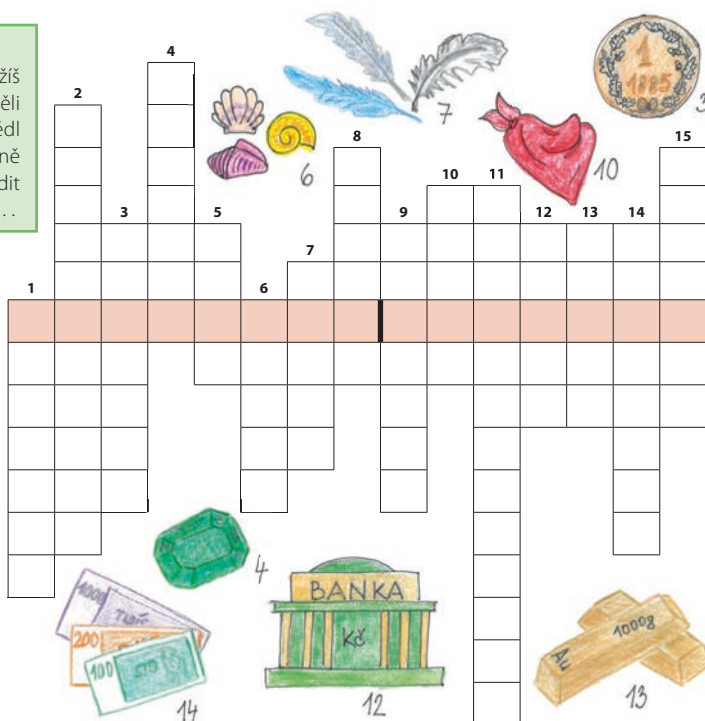
„Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“ (Mt 22, 21)

V dnešním verši nás evangelista Matouš upozorňuje na to, jak se Ježíš dostával do konfliktu s lidmi, kteří se ho chtěli zbavit nebo ho chtěli nasytit v jeho učení, v táhnout Ježíše do pasti. Ale Ježíš to prohlédl a odpověděl jim právě dnešním veršem z Matoušova evangelia. Vlastně říká, abychom nikdy neposlouchali druhé více než Boha. Důležité je řídit se svým a přijmout odpovědnost za své

Poznáš, čím vším bylo možné v historii platit? Obrázky ti napoví.

Výherci prázdninové křížovky: **Jaroslav Tomášek Jaroměř, Johana Slaninová Kardašova Řečice, Eva Slaninová Kardašova Řečice.** BLAHOPŘEJEME! Tajenku z říjnové křížovky pošlete do 31. 10. 2023 na katechetky@cbcb.cz, ze všech správných odpovědí vylosujeme tři výherce.

PALLADIUM ZEMĚ ČESKÉ

a zlomové roky našich dějin: 1938 a 1968

Je říjen, měsíc, v němž se zvláštním způsobem obracíme k naší Nebeské Matce – Panně Marii. Pokračujeme tím v tradici našich předků, kteří všechnu svou naději, obzvláště v těžkých dobách, vkládali v její mocnou přímluvu. Letos si připomínáme dvě půlkulatá výročí důležitých okamžiků našich dějin: rok 1938 – osudnou Mnichovskou zradu a rok 1968 – krátké a násilně ukončené Pražské jaro. Jen málokdo si dnes uvědomuje, že oba tyto roky mají souvislost také s naším nejvzácnějším vyobrazením Panny Marie – Palladiem země české.

Je to již 85 let, kdy si především obyvatelé Prahy ve dnech 7. až 11. září 1938 připomínali 300 let od slavného návratu **Palladia** do Staré Boleslavi v roce 1638. To bylo ukořistěno a potupeno během Saského vpádu do Čech v letech 1631–1632. Oslavy v Praze byly vyvrcholením jubilejních oslav, které probíhaly po celý rok 1938 ve Staré Boleslavi.

Slavnosti započaly ve Staré Boleslavi ve středu 7. září v 16 hodin. Delegáti z Prahy (Mons. Antonín Hofmann a ředitel Sobíšek) požádali o předání **Palladia** k pražským slavnostem. Probošt kolegiátní kapituly svatých Kosmy a Damiána, Mons. Emanuel Hrdlička, odnesl **Palladium** do připraveného auta. Autokolona se vydala na cestu. Při krátké zastávce ve Vinoři uctili milostný obraz místní věřící. Kolem 17. hodiny se motorizovaný průvod dostal na okraj Prahy. U Klíčova uvítali **Palladium** před zástupem Pražanů Mons. Alois Tylínek (náměstek primátora hlavního města Prahy, za války vězněn v Terezíně a v koncentračním táboře Dachau) a několik členů městské rady. Probošt Hrdlička požehnal **Palladiem** Praze, která byla před ním jako na dlani. Cílem cesty bylo Staroměstské náměstí. V místech, kde stával (a dnes opět stojí) sloup Panny Marie, převzal **Palladium** kancléř a metropolitní kanovník Mons. Antonín Bořek Dohalský (oběť nacismu, umučen v Osvětimi) a požehnal zástupu. Poté bylo **Palladium** přeneseno do chrámu Matky Boží před Týnem. Místní farář jej umístil na zvlášť k tomu upravený oltář. Kázání měl Mons. Tylínek. První den byl zakončen Svátostným požehnáním, které uděloval Mons. Saverio Ritter, papežský nuncius v ČSR.

Dne 8. září byly v chrámu slouženy slavnostní bohoslužby a pronášena kázání. V noci z 8. na 9. září drželi muži a mladíci čestnou stráž před **Palladiem** a po celou noc probíhala kázání: ve 21 hodin P. Alois Koláček (vězněn nacisty i komunisty), ve 23 hodin P. Alois Daňha, ve 2 hodiny v noci P. Štěpán Trochta (pozdější litoměřický biskup a kardinál, vězněn nacisty i komunisty, oběť komunistů). Ve 3 hodiny v noci byla sloužena mše svatá.

Silným momentem v pátek 9. září byla pobožnost dětí zakončená Svátostným požehnáním. K dětem promluvil premonstrátský opat Metoděj Zavoral a vyzval je k modlitbě za vlast. Obřad přenášel Československý rozhlas.

V sobotu 10. září odpoledne **Palladium** navštívilo Dům milosrdenství Vincentinum na Břevnově ve správě sester boromejek a nemocnici sester alžbětinek na Slupi. Nakonec zamířilo do kapitulního kostela svatých Petra a Pavla na Vyšehrad. I zde se konala pobožnost dětí.

V podvečer na Prahu začal padat silný déšť, který však neodradil množství lidí, kteří se rozhodli přijít a zúčastnit se slavnostního průvodu s **Palladiem**. Úderem 18. hodiny vyšel od

Palladium země české: kovový reliéf Panny Marie s Ježíškem (19 x 13,5 cm) bývá svou cenností a významem pro český stát srovnáván s korunovačními klenoty; Foto: Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi

vyšehradského chrámu průvod vedený československým legionářem se státní vlajkou. Za ním následovali orlové, skauti, členové sdružení katolické mládeže, studentstvo, Mariánské družiny, školou povinné děti, družičky, řeholnice a řeholníci, kněží a kanovníci kapitul. Průvod Prahou vedl pražský světící biskup Mons. Dr. Antonín Eltschkner. **Palladium** bylo umístěno na zlatých nosítkách ozdobených květy a světly. Průvod prošel přes Karlovo náměstí a Žitnou ulici na Václavské náměstí. U sochy sv. Václava zazpíval shromážděný lid píseň „Svatý Václave!“. Z Václavského náměstí vysílal přímý vstup Československý rozhlas. Přenos následoval hned po projevu prezidenta republiky Dr. Edvarda Beneše, ve kterém zazněla památná slova „Věrní zůstaneme!“. Z daleké ciziny tehdy krajané reagovali, jak hlubokým dojmem na ně působilo toto vysílání rozhlasu: „Fanfáry z Norimberku – jásot Němců, zbožňujících Adolfa Hitlera. Zvuky varhan z Prahy – oslava vítězné Ochránkyně!“ Průvod pak pokračoval do chrámu Panny Marie před Týnem, kde vše zakončil staroboleslavský Zdravas.

Mons. Antonín Bořek Dohalský s **Palladiem** v chrámu Panny Marie před Týnem (7. září 1938).

V neděli 11. září v 7 hodin ráno byla před **Palladiem** sloužena slavnostní mše svatá. Po ní generální vikář pražské arcidiecéze, Mons. Dr. Bohumil Opatrný, za hlaholu zvonů vynesl posvátný obraz na Staroměstské náměstí, kde jím žehnal shromážděným davům. Poté kněz z řádu redemptoristů, strážce **Palladia**, obraz zavěsil na slavnostně vyzdobené vojenské auto. Do Staré Boleslavi vyjel průvod 91 aut. V čele jel na motorce legionář se státní vlajkou, následován autem, na němž byl z bílých květů vytvořen letopočet 1638–1938. Před autem s **Palladiem** jel Mons. Opatrný, v jiných vozidlech pak kanovníci metropolitní a vyšehradské kapituly. Za autem s posvátným obrazem jeli zástupci ministerstev vnitra, školství a národní osvěty, veřejných prací, sjednocení zákonů a dalších. Ministerstvo obrany zastupovali dva katoličtí duchovní, brigádní generál Mons. Metoděj Kubáň (vězněn nacisty a umčen v Dachau) a major Jaroslav Janák (vězněn a mučen nacisty, perzekuován komunisty). Kolona aut zastavila v Brandýse nad Labem na náměstí, kde **Palladium** uvítal starosta města a poslanec Hugo Bergmann a okresní hejtman Dr. Josef Maruna (popraven nacisty). Zaplněným náměstím se nesla slova „*Vzdávajíc dnes oficiálně hold svůj historickému a památnému **Palladiu**, symbolu víry a vlastenectví, manifestujeme tím i vzájemnou úctu k sobě a jednotu národa, pevně věříce, že tyto mravní síly nedají nám v nynějším zápase zahynouti.*“ Slavnostní průvod vedený Mons. Opatrným s **Palladiem** v rukou pak pokračoval do Staré Boleslavi. Kolem 11 hodiny uvítal **Palladium** v jeho domově arcibiskup pražský a primas český, Jeho Eminence Dr. Karel kardinál Kašpar. Následovala jím sloužená slavnostní mše svatá, obětovaná za blaho republiky. Po ní byla přečtena slavnostní proklamace, která končila slovy: „*Matko Pána našeho, po staletí voláme k patronu našemu: Nedej zahynouti nám, ni budoucím! Svou přímluvou u trůnu svého Syna podporuj tuto naši velikou prosbu! Bud' ode dnešního dne **Palladiem** veškerého československého lidu a našeho československého státu.*“ Pak zazněl chvalozpěv „*Te Deum*“ a kardinál Kašpar požehnal **Palladiem** celému národu i našemu státu. Následovala státní hymna v podání vojenské hudby. Vzácní hosté pak jednotlivě políbením uctili posvátný obraz.

Byli mezi nimi ministři (Mons. Jan Šrámek, Ing. Jan Dostálék, Dr. Josef Sobotka), opati Metoděj Zavoral a Arnošt Vykoukal (zemřel v koncentračním táboře Dachau), kanovníci a mnozí další. Vše pak zakončilo Eucharistické procesí, vedené opatem Zavoralem. Je velmi překvapivé, že slavnost byla přenášena jak československým, tak i francouzským rozhlasem. Jubilejních slavností se tehdy zúčastnilo přes 100 000 poutníků ze všech končin naší republiky i z ciziny. Pražské oslavy vzbudily značný ohlas i v denním tisku. Psalo o nich dle tehdejších údajů 91 novin a časopisů, z toho 66 českých, 5 slovenských, 15 německých, 4 americké, 1 polské a 1 vídeňské.

Na druhý den, 12. září 1938 pronesl Adolf Hitler v Norimberku na sjezdu NSDAP svou pověstnou řeč proti Československu. Již v noci z 12. na 13. září vypukly v pohraničních územích nepokoje a bylo vyhlášeno částečně stanné právo. V noci z 23. na 24. září byla vyhlášena mobilizace a Německo dalo československé vládě ultimátum, které mělo vypršet na slavnost sv. Václava, tedy 28. září ve 2 hodiny odpoledne. Krátce po půlnoci 30. září byla v Mnichově podepsána Hitlerem nadržovaná dohoda o odstoupení pohraničních oblastí Říši. Československá vláda, opuštěná všemi přáteli a spojenci, dohodu přijala. Českému lidu nastaly těžké časy, které však svou duchovní přítomností pomáhala snášet Panna Maria.

Poválečné události přinesly roky, kdy mnozí opět mohli osvědčit svou věrnost Kristu. Postupné omezování působení Církve budilo obavy. Proto se členové řádu redemptoristů rozhodli **Palladium** uchránit před ukradením nebo zneužitím komunistickou mocí. Před osudnou nocí z 13. na 14. dubna 1950, kdy byly mužské kláštery v naší republice přepadeny Státní bezpečností („Akce K“), se rozhodli právě **Palladium** vydávat za kopii. Poslední rektor koleje redemptoristů P. Otto Loula jej dva či tři dny před „*Akcí K*“ zbavil všech klenotů a dal k němu lístek „*Věrná kopie **Palladia***“. **Palladium** pak bylo uloženo v osobní pokladně. Přesto bylo **Palladium** později zabaveno a umístěno do trezoru jedné pražské banky (snad Národní banky ČSR). To zmiňuje blíže nedatovaný dokument z let 1968–69. To, že právě **Palladium** nebylo uloženo v chrámu ve Staré Boleslavi, nebylo lhotejně novému sídelnímu kanovníkovi a správci kapituly Dr. Janu Lebedovi (byl též pražským světicím biskupem). Ten se v dopise z 21. října 1968 obrátil na Apoštolskou administraturu v Praze a prosil pátrat „*na nejvyšší úrovni*“ o tom, zda nebylo **Palladium** někde ukryto Ministerstvem vnitra. Pozna–menal také, že „*věc sama je u věřících neznáma*“, a ti, kdo pozorují kopii, „*mají mínění, že **Palladium** včas bylo uloženo v Římě*“. Tehdejší apoštolský administrátor pražské diecéze František Tomášek (kardinál a arcibiskup) zbavil závazku mlčenlivosti svědky, kteří znali místo uložení, a **Palladium** bylo opravdu nalezeno. Jan Lebeda jej vyzvedl a identifikoval někdy mezi 21. říjnem 1968 a 1. červencem 1969. Znovuobjevení pravého **Palladia** bylo potvrzeno písemným svědectvím z 1. července 1969, v němž dva podepsaní svědkové shodně vypověděli, co jim o Palladiu sdělil P. Josef Pavliš, redemptorista, krátce před smrtí v roce 1951. Další potvrzení pravosti je ze 4. července 1969. Od té doby je kontinuita uchování **Palladia** plně prokazatelná.

P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhíč, O.Cr., Ph.D.

ROK MODLITBY 2024

NÁS PŘIPRAVÍ NA JUBILEJNÍ ROK 2025

Papež František vyhlásil rok 2024 Rokem modlitby jako čas přípravy na cestě k Jubilejnímu roku 2025. Vyzývá, aby se příští rok v diecézích nabízely různé aktivity, které by prohloubily a zintenzivnily duchovní život věřících. Pastorační středisko při Biskupství českobudějovickém se rozhodlo mj. přispět publikací s denním rozjímáním pro dobu adventní, vánoční, postní a velikonoční.

Distribuce denních rozjímání k roku modlitby

Rozjímání k Roku modlitby bychom vám chtěli nabídnout několika způsoby. Jsou to opravdu krásná rozjímání, kterými vás jejich autoři chtějí povzbudit a vlít naději, že Bůh, který přišel na naši zem, je stále s námi a stal se naším Zachráncem. Je to Ježíš, který je Láska a dává nám tuto Lásku – sebe. Z toho důvodu bychom byli rádi, kdyby se rozjímání dostala k co nejvíce lidem naší diecéze.

Elektronická verze rozjímání

Využili jsme již hojně využívanou aplikaci s názvem „Farnost do kapsy“, kterou lze stáhnout do mobilu. K tomu, abyste si mohli každý den přečíst nový text rozjímání ve svém chytrém mobilu, potřebujete tuto aplikaci stáhnout do mobilu. Věříme, že mnozí již tuto velmi užitečnou aplikaci používáte pro své farnosti. Vy, kteří ještě nemáte aplikaci staženou, ji stáhnete v Google Obchod Play (systém Android) nebo v App Store (iPhone, iPad). Dále postupujte touto cestou – rozcestník (tři čárky vlevo nahoře) – nastavení aplikace – přidat farnost – zadejte název Pastorační středisko. Když máte Pastorační středisko přidané, v položce nastavení označte notifikaci a Rok modlitby (obojí musí být označeno červeně). Po těchto krocích by vám mělo od 1. neděle adventní (tj. od 3. prosince 2023) každé ráno v sedm hodin přijít jedno

rozjímání. Abyste si zároveň mohli přečíst evangelium na tento den, můžete využít odkazu v uvedené souřadnici (po kliknutí na souřadnice evangelia vás to přenesou na liturgické texty). Pokud byste si nevěděli rady, na Pastoračním středisku vám rádi poradíme.

Tištěná podoba rozjímání

Rozjímání k Roku modlitby vyjdou v omezeném počtu i v tištěné podobě jako sešitek velikosti A5. Na konci listopadu budou distribuované kněžím. Vytisknuté texty jsou především pro ty, kteří nemají chytré telefony nebo nejsou šikovni na moderní techniku, a tedy nemohou každé ráno dostat rozjímání jako notifikaci v mobilu.

Stažení v elektronické podobě na internetu

Texty budou od Slavnosti Krista Krále také ke stažení na webu Pastoračního střediska **Prolidi.online** a na Facebooku Pastoračního střediska.

Namluvená rozjímání k Roku modlitby

Jednotlivé texty rozjímání připraví Pastorační středisko připraví jako podcast. K poslechu budou dostupné na **YouTube Prolidi.online** a v aplikaci **Spotify Pastorační středisko**.

Jubilejní neboli Svatý rok se blíží

Pomalu, ale jistě, se blížíme k závěru 1. čtvrtiny 21. století. Nemáme však k němu vzhlízet s obavami, co v budoucnosti lidstvo čeká, ani sklesl z toho, co všechno vzal covid, válka na Ukrajině či jiné válečné konflikty a různé přírodní katastrofy či pohromy v soukromém životě. Jsme zváni, abychom stejně jako papež František žili v Boží přítomnosti, minulost vložili do Boží prozřetelnosti a na budoucnost se dívali s nadějí.

Právě „*Poutníci naděje*“ je motto zvolené papežem Františkem pro Svatý rok 2025. Oznámil to již v pátek 11. února 2022. Zároveň papež vyjádřil naději, že rok 2024 by mohl být velkou

„*symfonií modlitby*“, v níž „*děkujeme Bohu za mnohé dary jeho lásky k nám a chválíme jeho dílo ve stvoření, které každého zavazuje k účtě a ke konkrétním a odpovědným činům na jeho ochranu*“. V naší diecézi vstoupíme do Roku modlitby již 1. adventní nedělí. Abychom ten vstup mohli prožít spolu s vámi, k této příležitosti jsme pro vás – spolu s otcem nunciem, otcí biskupy, kněžími i jáhny naší diecéze – připravili každodenní rozjímání na adventní a vánoční dobu a též postní a velikonoční dobu. Tyto texty pod názvem „*Na cestě k Jubilejnímu roku 2025 – Rozjímání k Roku modlitby*“ vám nabízíme jako dar našich duchovních pro vás. Na oplátku budete mít každý den možnost pomodlit se za jednoho z nich, případně mu poděkovat za jeho službu.

Další aktivity k Roku modlitby

Papež František nás vyzývá, aby Rok modlitby byl společnou přípravou k Jubilejnímu roku; proto vám chceme dát příležitost se od ledna 2024 jednou měsíčně setkat s otcem biskupem Vlastimilem, Pavlem nebo otcem generálním vikářem Davidem Henzlem při poutích po diecézi, kdy by se s věřícími modlili za naši církev, zvláště za naši diecézi. V každém vikariátu bude jedna pouť na zvoleném poutním místě s podobným programem – modlitba růžence, litanie, mše sv. a podle místních možností i s posezením věřících s celebrujícím biskupem nebo generálním vikářem. První taková pouť bude

v sobotu 13. ledna v klášterním kostele Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích. Podrobný program tohoto poutního setkání (stejně tak i následujících poutí) najdete v prosinci v časopise Setkání, na našem Facebooku a na webových stránkách **prolidi.online**.

Doufáme, že „**Rozjímání k Roku modlitby**“ vás potěší, povzbudí a utvrdí ve vaší víře a v lásce Ježíše Krista. Přejeme vám prosluněné a požehnané podzimní dny.

Za Pastorační středisko Mgr. Iva Hojková, koordinátorka projektu

Štěpánka Talířová získala medaili sv. Víta

V neděli 27. srpna 2023 udělil českokrumlovský prelát Václav Pícha vyznamenání – stříbrnou medaili sv. Víta – vikariátní katechetce paní Štěpánce Talířové u příležitosti jejích 65. narozenin. Ocenění jí bylo uděleno za dlouholetou katechetickou službu a práci s dětmi a mládeží a také za obětavou službu a přípravu dětí na první svaté přijímání.

Prel. Mgr. Václav Pícha, JC.D.

Duch Svatý vanul na Božím dni

V průběhu sobotního slunečného odpoledne 16. září se pod dohledem sv. Ludmily louka na Sokolském ostrově v Českých Budějovicích postupně zaplnila velkým ozvučeným pódium, 15 stánky dobových řemesel a skákacím hradem KDU-ČSL. Vše ještě doplnilo 14 soutěžních stanovišť pro děti, 4 stany nabízející výtvarné dílny, modlitební stan a stan Oáza, kde se návštěvníci mohli chvilku usebrat nebo napsat prosbu.

„Lehátkárna“ byla stále obsazena; v pozadí je skákací hrad.

Před zahájením multižánrového festivalu Boží den si řada účinkujících a dobrovolníků zašla pro přímluvnou modlitbu, aby byli duchovně vybaveni na první ročník sedmihodinového pre-evangelizačního festivalu. „Díky našim skvělým dobrovolníkům a finanční podpoře města České Budějovice, 1. náměstka hejtmána Františka Talíře a Spolku Most-české Budějovice jsme mohli obyvatelům a návštěvníkům jihočeské metropole nabídnout prožít Božího odpoledne a na pár hodin zastavit čas, abychom se v této uspěchané době mohli nadechnout a prožít, vstoupit do Boží přítomnosti,“ otevřel otec Tomas van Zavrel z pódia Boží den. Hlavní program byl velice pestrý: chválící kapela AMDG prostřídala hudbou i slovem dvě divadelní představení, a to věřících interpretů divadla Já to jsem a Teátru Pavla Šmída. Všechny 40 připravených lehátek bylo téměř celý den obsazených. „Moc se mi líbila dílna Dominiky, kde jsme si hráli s hlínou,“ říká desetiletý František a doplňuje: „Přemýšleli jsme o tom, kdo stvořil svět a jaké tajemné vzkazy nám tam zanechal.“ Děti si naplno užily rozmanitost úkolů a výtvarných dílen. „U nás si děti barevně navrhují trička a tašky nebo si vyrábějí dobový šperk z přírodních materiálů,“ vysvětluje Vendulka Malíková v rušné návrhářské dílně a dodává, že se vždy těší z vynalézavosti dětských

Stan Oáza, ve kterém se mohli lidé usebrat nebo napsat prosbu.

návrhářů, což již zažila při Božím dni v Sušici a v Horažďovicích. Kromě malování obličejů a výroby vlastních odznaků se tvořila fronta i u copánkárn. „Máme ohromný zájem o pletení copů, které okrašluje sušenými květy, jak se to dělávalo dříve,“ popisuje svůj stánek dobrovolnice Radka Nosková. Dodává, že se jí moc líbí, že pořadatelský tým je ekumenicky složený: „Parádně to funguje. Při evangelizaci se navzájem potřebujeme.“ Dobová řemesla pořadatelé obohatili také stánkem, kde se zvěstovalo Evangelium. „Já jsem dostal za úkol se převléct za dominikánského mnicha a vyprávět lidem o Ježíši na základě různých předmětů, které mám vystavené,“ vypráví ThDr. Jan Bartuška z Týna nad Vltavou a ukazuje na jezulátko, sousoší poslední večeře, starý misál a další věci, které má ve svém stánku a prozrazuje: „Vznikly z toho pěkné rozhovory, mohl jsem někoho vyvést z omylu nebo osvětlit, co nevěděl; tedy úkol splněn.“ V podvečer také dorazil generální vikář Mons. David Henzl a nabídl návštěvníkům festivalu úvahy o Bibli.

„Mě na akci pozvala věřící kamarádka a trochu jsem se zdráhal, aby to nebylo moc hardcore,“ sdílí své obavy vysokoškolačka Lenka a s úsměvem pokračuje: „Ale bylo to fakt příjemné, pohodové a všude milí usměvaví lidé. Tak si představuji Boží den.“ Podle slov otce Tomase, který je předsedou Spolku Most-české Budějovice, pořadatele akce v rámci svého letitého projektu Křesťanské Povltaví, bylo velice náročné zpropagovat akci. „Podle zpětné vazby řady lidí mám za to, že Boží den se velice vydařil. Festivalem prošlo odhadem 400 až 500 osob. Už plánujeme příští ročník. Bůh se skutečně oslavil,“ uzavírá otec Tomas spokojeně první Boží den. Festival dovršila kapela Trinity Worship Band místního církevního společenství Cesta života svým hudebním vystoupením při západu slunce.

Za Pastorační středisko Iva Hojková

VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...

TOUŽÍME BÝT MILOVÁNI A MILOVAT. NĚKDY SE NÁM TO DAŘÍ, NĚKDY NÁM VZTAHY DAJÍ POŘÁDNĚ ZABRAT. JAK NA TRVALÉ A HARMONICKÉ VZTAHY?

Diecézní centrum pro rodinu nabízí několik podnětů na podporu dlouhotrvajících a harmonických vztahů. Jedenáctý díl našeho seriálu budeme věnovat cestě k odpuštění a smíření. V minulém díle jsme si definovali, co je odpuštění a také co odpuštění není. Jen pro připomenutí zdůrazním, že odpuštění není to, že vytěsníme problém, že se bojíme věci řešit, že stále ustupujeme, jen abychom nevyvolali konflikt nebo krizi ve vztahu. Zkrátka odpuštění není zametání problémů pod koberec. Odpuštění je vědomé rozhodnutí, že si ve svém srdci nechci nechat negativní pocit vůči mému partnerovi/ce, i přesto, že jsme možná nedošli k vyřešení našeho problému a s odvahou a láskou hledáme ještě jeho řešení.

Jak tedy dojít k dohodě? Jak problémy řešit? Mohlo by nám pomoci těchto 6 kroků:

- 1. O co jde/o co šlo?** V pravdě sami k sobě i k druhému si položíme otázku a poctivě si na ni odpovíme. O co šlo? Co se stalo? Proč mě to tak zranilo? Proč se necítím bezpečně? S odvahou a láskou problematické téma otevřeme partnerovi/ce.
- 2. Já to vidím/cítím takto.** V komunikaci říkáme např.: „*Já to mám takto...*“ nebo „*Tohle je moje...*“ Mluvme otevřeně o tom, co cítíme, co prožíváme. Partner/ka možná neví nebo nechce vědět a je důležité, aby měl/a možnost poznat, jak to vnímám já.
- 3. Jak to máš ty?** Zeptejte se. Nekomentujte, neodsuzujte, ale naslouchejte druhému. V předešlém kroku jste vy měli šanci vyjádřit své pocity, tak uneste pocity svého partnera/ky, aniž byste je hned hodnotili nebo soudili.
- 4. Návrhy.** Všechno může zaznít – dobré i méně dobré návrhy řešení dané situace. Mohou zaznít i nesmysly, které se třeba stanou odrazovým můstkem.

5. Dohoda. Hledáme společné dobro. Někdy se vzdám svého návrhu, někdy se vzdá ten druhý.

6. Pojistka. Po čase se můžeme k tématu vrátit, abychom se vzájemně ujistili, že rána je dobře zahojená.

Pokud zvládneme tyto kroky k řešení problémů ve vztahu, budou nás věci méně zraňovat nebo se budou rychleji hojit.

Někdy můžeme mít více potíží s odpuštěním sami sobě než s odpuštěním druhému. Proč?

1. Protože chceme mít o sobě pěkný obraz.

2. Protože je snazší vidět chyby u druhých než si připustit své vlastní.

Předpokladem odpuštění sobě samému je to, že rozpoznáváme svoje stinné stránky a žijeme v pravdě o sobě.

A na závěr si řekněme, jakou má odpuštění uzdravující moc v našem vztahu:

1. Odpuštění dokáže vytvořit mezi lidmi ještě silnější pouto lásky.
2. Dokud nám partner/ka neublíží, milujeme ho/ji ještě stále pro jeho dobré stránky.
3. Když jsme zraněni jeho/jejím konáním a jsme schopni odpuštít i v tomto svém utrpení, právě tam začíná naše láska nabírat na síle.

Přeji vám, milí čtenáři, aby vaše vztahy měly tuto uzdravující moc a sílu překonávat těžkosti všedních dnů.

*Za Diecézní centrum pro rodinu
Mgr. Martina Fürstová*

LOMNICE NAD LUŽNICÍ: Festival U Zlaté stoky

Ve dnech 26. a 27. srpna se konal 18. ročník folklorního festivalu „U Zlaté stoky“ v Lomnici nad Lužnicí. K vidění a slyšení toho bylo opravdu mnoho. Přítomné potěšila dechová hudba Jihočeská Podhoranka. Během hlavního programu se představily folklorní soubory Ondřejníček, Bzenčan, Blatácký soubor Ševětín, Lučina, Úsvit, Růže, Slunečnice a domácí pořadatelské soubory Javor a Javoráček. Diváci mohli během sobotního programu slyšet mnoho krásných lidových písní a vidět řadu tanců. Celkem 230 účinkujících vytvořilo výbornou náladu se srdcem na dlani a s úsměvem na rtech potěšili přítomné. Soubor Hradišťan s Jiřím Pavlicou připravili krásný večer, který však narychlo ukončily rozmary počasí: koncert musel být z technických důvodů ukončen.

V neděli, při krojované mši svaté jsme všichni společně z celého srdce poděkovali za dar nebeské úrody, zdraví, štěstí a poprosili o Boží požehnání do dalších dnů.

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ:

Vysvěcení opraveného kostela

Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický, vysvětil v neděli 20. srpna 2023 opravený kostel Nanebevzetí Panny Marie (a sv. Šimona a Judy) v Rožmitále na Šumavě. Slavnostních okamžiků se zúčastnili i hosté z Německa a Rakouska, kteří přijeli na tradiční setkání rodáků.

Rožmitálský kostel dnes vypadá opravdu nádherně;
Foto: Zdeněk Ševčík

Kostel po opravě;
Foto: archiv BCB

Kostel před opravou;
Foto: archiv BCB

Záměr opravy kostela vznikl v roce 2015. Po téměř dvouletých projektových přípravách byly v roce 2017 zahájeny dvouleté opravy odvodnění kostela. V letech 2019–2023 byla po etapách postupně opravena fasáda celého kostela. Oprava stála celkem přes 9 milionů Kč. Penězi přispěla řada organizací: Ministerstvo kultury ČR, Jihočeský kraj, Česko-německý fond budoucnosti, obec Rožmitál na Šumavě, Německé spolkové ministerstvo kultury a médií, Sdružení Ackermann-Gemeinde, Spolek na obnovu kostela v Rožmitále (Förderkreis Katholische Kirche Maria Himmelfahrt Rosenthal), farnost Rožmitál na Šumavě a Biskupství českobudějovické.

Osmileté úsilí věnované opravě kostela v následujících řádcích krásně popisuje pan Zdeněk Ševčík ze Spolku na obnovu kostela v Rožmitále:

„V roce 2015 kontaktovali potomci původních německých obyvatel vedení obce Rožmitál s tím, že by rádi přispěli k opravě kostela. Za tím účelem také založili spolek pro obnovu kostela. V té době byla starostkou moje matka Alena Ševčíková, a kdykoliv přijeli návštěvníci z Rakouska nebo Německa, byl jsem jí k dispozici jako překladatel.

Po jednom z takovýchto setkání se mne zeptal pan Hans Opfolter, v té době předseda sdružení bývalých rožmitálských farníků, jestli bych se nechtěl stát také členem. Člověk ovládající obě řeči by byl ve spolku užitečný.

Souhlasil jsem a pak mohla začít první jednání s vlastníkem – tedy českobudějovickým biskupstvím.

Brzy započala i projektová příprava. V roce 2017 odstartovala první fáze opravy, a to odvodnění kostela. Ta trvala dva roky.

Nejvýznamnější hosté slavnosti: zleva Reinhardt Böhm, Mons. Vlastimil Kročil a Alena Ševčíková.

Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický, světil nově opravený kostel.

O roku 2019 jsme pak po etapách opravovali fasádu kostela. Velmi důležitou osobou byla od počátku také paní architektka Markéta Frantová, stavební technička vikariátu Český Krumlov. Fungovala jako koordinátorka, měla na starost získávání finančních prostředků z českých zdrojů, komunikaci s dodavateli, odborný dozor, vyúčtování dotací atd. Náš Spolek se staral především o získávání peněz z Německa. Největší část šla z německého ministerstva kultury (BKM – Bund für Kultur und Medien), menšími částkami přispěly nadace Ackermann Stiftung a časopis Glaube und Heimat. Celkem jsme financovali opravu kostela cca ze 40 %. Přispívali ale i jednotlivci, každý podle svých možností. Např. pan Hans Opfolter, předseda našeho spolku, zaplatil výrobu zdobené mříže, která je umístěna v hlavním vchodu do kostela. Díky ní je možné nechat kostel stále otevřený kvůli zajištění větrání. Pan Opfolter (z Dellmensingenu v Německu) se opravy kostela bohužel nedožil. Jeho místo předsedy spolku převzal pan Reinhardt Böhm (z Leonbergu v Německu).

Obec Rožmitál na Šumavě přispívala každý rok částkou 100 000 Kč na opravy kostela. Navíc se finančně podílela i na zajištění velkých setkání rodáků, která se konají každé dva roky.

Během uplynulých osmi let došlo k obrovskému posunu v pohledu místních lidí na bývalé německé obyvatele. Pamatuji ze svého

Vysvěcení kostela bylo velkým svátkem také pro rodáky z Německa a Rakouska.

dětství napjatou atmosférou, kdykoliv se v Rožmitále konalo setkání rodáků. To se ale postupem času zcela obrátilo a dnes jsou zde všichni přátelé bez rozdílu národnosti. Domnívám se, že velkou měrou k tomu přispěla právě snaha německých rodáků o záchranu památek v Rožmitále.

Na závěr musím zdůraznit, že oprava kostela byla možná jen díky tomu, že se sešla skupina osob, která tomuto záměru fandila. Pokud by vypadl kdokoli z týmu (pánové Opfolter/Böhm za Spolek – starostka za obec Rožmitál – já jakožto kontaktní osoba pro Němce a naopak, zároveň zastupitel a člen Spolku – paní Frantová – pan generální vikář Henzl a pan biskup Kročil jako zástupci vlastníka), tak by podle mého názoru kostel v této době ještě nebyl opraven, případně by se s opravou nikdy nezačalo.“

Připravil Petr Samec

Biskup Vlastimil Kročil požehnal nové kaple U Hvízdala

V sobotu 19. srpna požehnal diecézní biskup Vlastimil Kročil za účasti českobudějovické primátorky Dagmar Škodové Parmové novou kapli Panny Marie a venkovní kapličku Panny Marie Klasové Budějovické v areálu Domova pro seniory Hvízdal na sídlišti Vltava. „Nezapomínejte na své kolegy a uživatele. Pro těžkosti, které na nás denně doléhají, nemáme vždy úsměv na tváři. Přesto očekáváme od druhých, že budou stále připraveni poskytnout nám službu a pomoc. Scházejte se zde a hledejte vzájemnou posilu“, vyjádřil přání otec biskup.

Slavnost začala shromážděním v pergole a u venkovní kaple, kterou otec biskup požehnal. Poté se pozdravil a pohovořil s obyvateli domova. Následovala slavnostní mše svatá v nové kapli uvnitř domova a požehnání sochy Panny Marie, kterou otec biskup domovu daroval.

„Je to určitě slavnostní událost a věřím, že nové duchovní místo s naší Pannou Marií Budějovickou budou navštěvovat nejen senioři, kteří v domově žijí, ale i lidé z okolí. Dává příležitost k rozjímání, vzájemnému setkávání, sblížení i sdílení“, řekla primátorka.

Cílem vybudování kaple jako ekumenické a pietní místnosti je rozvoj a podpora duchovních potřeb obyvatel domova, jejich rodin a pracovníků domova, prostřednictvím denních individuálních či společných aktivit v kapli. Současně také vytvoření prostoru pro důstojné rozloučení či vzpomínání na zesnulé obyvatele domova. Taková možnost zde dosud zcela chyběla.

Miroslav Bína

Otec biskup daroval domovu pro seniory sochu Panny Marie.

Žehnání venkovní kapličky Panny Marie Klasové Budějovické.

Další úspěch v oboru Filosofie pro Teologickou fakultu JU

Teologická fakulta Jihočeské univerzity získala akreditaci pro habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem v oboru Filosofie na 10 let. Podařilo se jí to po 21 letech od zahájení filosofických studií. Je to obrovský úspěch, který fakultě umožní pokračovat v posilování pozice jednoho z důležitých lídrů v tomto oboru.

Habilitační a profesorská řízení v oboru Teologie, která Teologická fakulta uskutečňuje už víc než deset let, dostala letos v květnu mladšího sourozence, kterého jí nadělal Národní akreditační úřad. „*Naše katedra je relativně malá, s religionisty je nás jen dvanáct. O to víc si tohoto úspěchu ceníme, protože se nám to povedlo z vlastních zdrojů, tedy bez pomoci externistů zvenčí. S kolegy jsme postupně získávali zkušenosti a rozvíjeli vědeckou činnost a mezinárodní spolupráci, publikujeme v prestižních časopisech. To byla významná kritéria,*“ vysvětlil vedoucí Katedry filosofie a religionistiky docent Daniel Heider. Deset let je maximum, o to větší radost tedy nyní zavládla na TF JU. Na takový rozkvět by se asi v roce 2002, kdy zde zahájili výuku studijního oboru Humanistika, nikdo neodvážil ani pomyslet. Ovšem na této katedře se sešli lidé, kteří chápou a rozvíjejí přínos tohoto oboru s velkým nadšením a v moderním kontextu – a doba, kdy se stále víc lidí ptá na podstatu věcí i na to, co nás přesahuje, jim otvírá cestu. Takže postupovali dál: v roce 2010 akreditovali navazující magisterský obor Filosofie, v roce 2012 bakalářskou Humanistiku přeakreditovali na Filosofii a religionistiku. A při té příležitosti akreditovali i bakalářský obor Filosofie pro dvouoborové studium. Roku 2014 akreditovali doktorský obor Filosofie, a tím měli na fakultě po 12 letech všechny typy studia. Další úspěch přinesl rok 2018, a to získání institucionální akreditační JU v oblasti vzdělávání Filosofie, religionistiky a teologie. V roce 2020 podle nových pravidel akreditovali bakalářský, navazující i doktorský program Filosofie a nově vznikl bakalářský studijní program Religionistika. Katedra se může opřít o úspěšnou grantovou a publikační činnost i mezinárodní rozměr publikační činnosti. Směry a témata základního výzkumu doplňují projekty z aplikace filosofie do oblasti pomáhajících profesí (etika sociální práce), či dokonce techniky (etika autonomních vozidel). Kvalitu pedagogické práce dokládá značný počet doktorandů z různých zemí, např. USA, Iránu, Itálie apod. A také pořádání mezinárodních konferencí a workshopů, na nichž přednášejí

přední světoví odborníci. V oblasti filosofie tato fakulta dlouhodobě spolupracuje zejména s partnerskými univerzitami v Bamberku, Salamance, Seville, Budapešti a Coimbre.

„*Získali jsme spoustu grantů a vydali hodně zajímavých studií a knih. Spolupracujeme s Akademií věd, kde je pro nás Filosofický ústav AV ČR přidruženým školícím pracovištěm pro doktorandy, a získali jsme celou řadu kvalitních postdoktorandů, a to i ze zahraničí (Španělsko, Itálie, Dánsko). K našim aktuálním cílům v oblasti kvality výuky patří zaměřit se na co nejlepší materiály pro výuku, zlepšení výukových metod a práci se studenty vůbec. Svět a lidé se mění a musíme dobře vážit, co jak a kam posunout,*“ shrnul profesor Tomáš Machula, prorektor pro vnitřní hodnocení JU, který je členem této katedry.

Aktuální boj o pozornost

Studijní program Filosofie se soustředí jak na systematickou filosofii, tak na dějiny filosofie, zejména v oblasti novověké (tzv. druhé) scholastiky. Dalším významným tématem je etika a filosofie náboženství (vedle scholastiky pak především Kantova). Právě „post-středověká scholastika“ zdejší fakultní tým proslavila i daleko za hranicemi. Jeho členy totiž zcela zásadně ovlivnil filosof Stanislav Soušek, profesor z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, který byl jejich školitelem. Přivedl je k tématu, které ještě nebylo ve světě moc probádané, a dal impuls i k jeho výzkumu na mezinárodní scéně. „*Se vši pokorou a bez nějakého chvástání mohu potvrdit, že České Budějovice jsou označovány jako světové centrum zkoumající druhou scholastiku. Na mezinárodní scéně jsme v tom natolik uznávaní, že máme mnoho uchazečů ze zahraničí, kteří si u nás chtějí dělat doktorát, nebo se k nám hlásí na post-doc,*“ zdůraznil Daniel Heider.

Podle něho je scholastika nesmírně různorodá myšlenková škola, v níž se střetávají protichůdné názory a přístupy. Pracuje s teologií, ale také s analýzou psychologickou a fyzikální, vychází rovněž z anatomie a dalších věd. Velmi aktuálním tématem, jemuž se docent Heider věnuje, je problematika

Docent Daniel Heider, vedoucí Katedry filosofie a religionistiky TF JU.

Profesor Tomáš Machula, prorektor pro vnitřní hodnocení JU.

smyslového vnímání a pozornosti. Hlavně s rozvojem internetu a sociálních sítí totiž výrazně zesílila roztěkanost, která má negativní efekt na psychické zdraví i vztahy s druhými lidmi, přináší ztrátu trpělivosti a schopnosti komunikovat.

Problém je především v tom, že nyní je dostupné jak velké množství informací, tak možností. Lidé by chtěli všechno a bojí se, že když se pro něco rozhodnou, uteče jim to ostatní. Jenomže oni nechtějí něco ztratit, když se zdá, že všechno je tak snadno na dosah... „Proto si myslím, že je to velice praktické téma, které souvisí s výchovou od nejmenšího věku. Je to věc záměru, neboť mám-li nějaký cíl, pro který se rozhodnu, tak tento cíl vyžaduje, abych si za ním šel a věnoval mu pozornost. Základním předpokladem ovšem je, že musím vědět, kdo jsem a kde stojím, v čem jsem dobrý, co mě zajímá. A je tam obsažena také etická otázka: Čím si můžu uškodit a co mi naopak prospívá. V poslední době se tyto otázky stávají čím dál důležitějšími, protože pozornost je velmi vzácnou komoditou a získat ji je velmi výhodné i z ekonomického hlediska. V psychologii existují tisíce studií o vztahu pozornosti a vědomí a také pro filosofy je to čím dál větší výzva, které má přesah i do praktického života,“ vysvětlil Daniel Heider. O to tedy cennější je, když se v současné roztěkané době někdo dlouhodobě na něco zaměřuje, což je i případ jeho týmu na TF JU – právě k této prestižní akreditaci přispěla věrnost oboru.

Alena Binterová

Na TF JU nastupuje 341 nových studentů

Na počátku akademického roku 2023/2024 přivítala akademická obec Teologické fakulty Jihočeské univerzity nové studenty. Slavnostní imatrikulace se uskutečnila ve čtvrtek 5. října 2023 od 15:00 hodin v katedrále sv. Mikuláše. Poté následovala slavnostní bohoslužbou *Veni Sancte*. Noví studenti právě v těchto dnech zahajují studium v prezenční nebo kombinované formě následujících studijních programů:

Teologické studijní programy: 41

Filosofie: 42

Pedagog volného času: 93

Sociální a charitativní práce: 121

Religionistika: 39

Do doktorských studijních programů bylo přijato 5 studentů.

Celkový počet studentů nastupujících letos do prvního ročníku prezenčního a kombinovaného studia činí 341.

Přejeme všem studentům úspěšný akademický rok 2023/2024.

Zdroj: TF JU

TF JU slaví 220 let vyšších studií teologie a filosofie v Českých Budějovicích

V roce 1803 byla v jižních Čechách založena instituce, která se stala důležitým pilířem vyššího vzdělávání v oblasti filosofických a teologických studií, jež jsou úzce spjatá s biskupským kněžským seminářem.

Kontinuita především teologických studií byla násilně přetržena v čase komunistické totality. K opětovnému navázání došlo po Sametové revoluci založením Teologické fakulty, která dodnes sídlí ve stejné budově jako kdysi kněžský seminář s teologickým institutem. Teologická fakulta Jihočeské univerzity se k tradici vyšších filosofických a teologických studií hrdě hlásí a rozvíjí ji v oblasti pedagogické a badatelské. Významnou součástí oslav tohoto výročí bude dvoudenní konference, která se na půdě Teologické fakulty uskuteční 21. a 22. listopadu 2023. Během ní budeme mít prostor mít k hlubšímu pohledu do dějin instituce a osobností, které s ní byly spojeny. Konference bude zaměřena na vyučující, studenty a absolventy, kteří později sehráli významné role ve společnosti. Některé z těchto osobností byly vnímány pozitivně, jiné kontroverzně, a to zejména v kontextu ideologických změn průběhem času. Mezi významnými absolventy této fakulty, kteří se do dějin zapsali vlastními činy, patří osoby jako Jan Nepomucký Neumann, Jan Novák, Jan Körner, Václav Klement Petr, Josef Hlouch, Karel Statečný, Josef Plojhar, Augustin Malý a mnoho dalších. Odborně pak konference přispěje k poznání především náboženských dějin devatenáctého a dvacátého století.

Zahájení proběhne setkáním v kapli sv. Jana N. Neumanna, kde se účastníci společně pomodlí za živé i zemřelé absolventy semináře a fakulty. Celý program naleznete na webových stránkách Teologické fakulty JU.

Zdroj: TF JU

Budova Teologické fakulty Jihočeské univerzity.

Kříž požehnal a duchovním slovem doprovodil P. Mgr. Maxmilián Petr Koutský CFSSS.

KESTŘANY: žehnání obnoveného kříže

V sobotu 9. září 2023 se konalo slavnostní žehnání obnoveného kříže u silnice mezi obcemi Kestřany a Nové Kestřany. Místo na křižovatce starých cest se říká dle místních „U TURKA“, který tu prý kdysi skonal. Kříž požehnal a duchovním slovem doprovodil P. Mgr. Maxmilián Petr Koutský CFSSS z Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti.

O obnovu zdevastovaného kříže, původně vztyčeného v roce 1890, se zasloužil Petr Pavel Hanus, kostelník heřmaňský. Oprava mu trvala od dubna do srpna 2023. Podrobné informace o obnově tohoto kříže najdete na webu www.obnovakrize.cz. Na tomto webu najdete také informace a fotografie o dalších téměř 50 křížích, které v uplynulých letech obnovil Petr Pavel Hanus.

Petr Samec

Shledání

V hospicích býváme svědky mimořádných radostí a štěstí. Jeden z takových momentů se odehrál na posledy v prachatickém hospici.

Šlo o shledání matky (naší pacientky) se synem po dlouhém odloučení. Dohořívá jí svíce pozemského života, stav je vážný. Vzpomíná, přemýšlí, bilancuje. Její nejmladší syn je roky ve vězení s nejvyšší ostrahou. Obávala se, že svého syna už nikdy neuvidí na vlastní oči, neobejme jej, nerozloučí se s ním. Bylo to její největší a poslední přání, které chtěla splnit.

A zázrak se stal. Hospic se obrátil na věznic v Kynšperku n. O. a také na Asociaci samaritánů České republiky, která realizuje projekt Sanitka splněných přání. Během několika málo dní vše klaplo. Hospic předal pacientku v 8 hodin ráno sanitce. Za doprovodu záchranáře vyrazila pacientka přes půl republiky za vysoký plot a ostnaté dráty. Do večera byla zpět v hospici. Více snad řeknou fotografie.

Obětavost a nezištnost všech zúčastněných přinesla krásné a dobré ovoce v podobě vděčnosti, úsměvu, něhy. Dopřála klid, pokoj a smíření. Tedy to, co je v životě nejdůležitější. Projevilo se pravé bohatství světa. Totiž, že i kdybychom vyhráli ten největší jackpot ve sportce, můžeme si koupit nanejvýš dům, ale ne domov; přízeň, ale ne přátelství; zábavu, ale ne radost; lék, ale ne zdraví; knihu, ale ne moudrost; Bibli, ale ne víru; výhody, ale ne požehnání. Rovněž si na těchto lidských osudech můžeme uvědomit, že většinou umíme zajistit právo, ale zřídka spravedlnost. A pokud někdy i spravedlnost, pak málokdy milosrdenství. A také, že milosrdenství je z oněch tří dober největší...

Přeji nám všem, abychom i nadále byli bohatí právě tím, co nelze koupit a rozdávali tolik potřebný vitamín L – vitamín lidskosti. Protože českému zdravotnictví neschází peníze,

Foto: Hospic sv. Jana N. Neumannova

Foto: Sanitka přání

Foto: Vězeňská služba Kynšperk n. O.

dovednosti, technická vspělost, dostatek lůžek, léky... Schází mu úcta k člověku, úcta k neopakovatelné lidské bytosti. Zde je nenahraditelná role hospiců. Nejsou poslední štací, ale poslední šancí.

Robert Huneš, ředitel Hospice sv. Jana N. Neumannova